Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2020. gada 2. jūlijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļu uzlikšana – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – Atbrīvojumi no nodokļa – 135. panta 1. punkta g) apakšpunkts – Kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldīšanas atbrīvojums – Vienots pakalpojums, kas tiek izmantots kopīgu ieguldījumu fondu un citu fondu pārvaldīšanai

Lietā C-231/19

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)* (Administratīvā virstiesa (Nodokļu un kanclera kompetences lietu palāta), Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2019. gada 15. martā un kas Tiesā reģistrēts 2019. gada 15. martā, tiesvedībā

BlackRock Investment Management (UK) Ltd

pret

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs,

Tiesa (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), tiesneši M. Safjans [*M. Safjan*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*] un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

ģenerāladvokāts: P. Pikamēe [*P. Pikamäe*],

sekretāre: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 18. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

– *BlackRock Investment Management (UK) Ltd* vārdā – *N. Skerrett*, *solicitor*, *L. Poots*, *barrister*, un *A. Hitchmough*, *QC*,

– Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *Z. Lavery* un *F. Shibli*, pārstāvji, kuriem palīdz *R. Hill*, *barrister*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *L. Lozano Palacios* un *R. Lyal*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2020. gada 11. martā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "PVN direktīva") 135. panta 1. punkta g) apakšpunktu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *BlackRock Investment Management (UK) Ltd* (turpmāk tekstā – "*BlackRock*") un *Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs* (Ieņēmumu un muitas dienests, Apvienotā Karaliste; turpmāk tekstā – "nodokļu administrācija") par šīs iestādes atteikumu piešķirt tai PVN direktīvas 135. panta 1. punkta g) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa (PVN).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 PVN direktīvas 1. panta 2. punkta otrajā daļā ir noteikts:

"Par katru darījumu PVN, ko aprēķina no preču vai pakalpojumu cenas pēc attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem piemērojamas likmes, uzliek pēc tam, kad atskaitīts dažādām izmaksu sastāvdaļām tieši piemērotais PVN."

4 Saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 1. punktu:

"PVN uzliek šādiem darījumiem:

[..]

c) pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds;

[..]."

5 Minētās direktīvas IX sadaļā "Atbrīvojumi" ietilpst šīs direktīvas 131.–166. pants.

6 PVN direktīvas 131. pantā, kas ir ietverts šīs sadaļas 1. nodaļā "Vispārīgi noteikumi", ir paredzēts:

"Šīs sadaļas 2. līdz 9. nodaļā paredzētos atbrīvojumus, neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro saskaņā ar noteikumiem, ko dalībvalstis pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieļautu nekādu iespējamu krāpšanu, izvairīšanos un ļaunprātīgu izmantošanu."

7 Šīs direktīvas 135. panta 1. punktā, kas ietverts minētās sadaļas 3. nodaļā "Atbrīvojumi citām darbībām", ir noteikts:

"Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

[..]

g) dalībvalstu noteiktu īpašu [kopēju] ieguldījumu fondu vadīšanu;

[..]."

8 Šīs pašas direktīvas, kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 2008. gada 12. februāra Direktīvu 2008/8/EK, 196. pantā ir noteikts:

"PVN maksā ikviens nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kura nav nodokļa maksātāja, bet kura ir identificēta PVN nolūkā, kam sniedz 44. pantā minētos pakalpojumus, ja pakalpojumus sniedz nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī."

Apvienotās Karalistes tiesības

9 *Value Added Tax Act 1994* (1994. gada Pievienotās vērtības nodokļa likums) 31. panta 1. punktā ir noteikts, ka "preču piegāde un pakalpojumu sniegšana ir atbrīvota no nodokļa, ja tā ietilpst vienā no kategorijām, kas pašlaik ir uzskaitītas 9. pielikumā".

10 Šī pielikuma 5. grupā, kas attiecas uz finansēm, ir paredzēts atbrīvojums tostarp sarakstā minētu noteiktu ieguldījumu vienību un noteiktu veidu fondu pārvaldīšanas pakalpojumiem. Atbilstoši iesniedzējtiesas paskaidrojumiem šīs vienības un fondi Apvienotajā Karalistē ir jāuzskata par kopēju ieguldījumu fondiem.

Pamatlietas fakti un prejudiciālais jautājums

11 *BlackRock* ir Apvienotajā Karalistē reģistrētas PVN grupas dalībniece, kuras pārstāve tā ir un kura apvieno sabiedrības, kas nodarbojas ar fondu pārvaldīšanu.

12 *BlackRock* pārvalda kopējus ieguldījumu fondus, kā arī citus fondus, tomēr pirmie minētie, ņemot vērā pārvaldīto aktīvu skaitu un vērtību, neveido pārvaldīto fondu lielāko daļu.

13 Lai pārvaldītu visus šos fondus, *BlackRock* izmanto *BlackRock Financial Management Inc.* (turpmāk tekstā – "*BFMI*"), saskaņā ar ASV tiesībām dibinātas sabiedrības, kas ietilpst tajā pašā komercgrupā, sniegtos pakalpojumus. Šie pakalpojumi tiek sniegti, izmantojot informātikas platformu ar nosaukumu *Aladdin*, ko veido informātikas materiālu, programmatūras un cilvēkresursu kombinācija. *Aladdin* nodrošina portfeļa pārvaldītājiem tirgus analīzi, kā arī darbības un risku kontroli, lai palīdzētu tiem pieņemt lēmumus par ieguldījumiem, uzrauga tiesiskā regulējuma ievērošanu un ļauj īstenot lēmumus par darījumiem. Atbilstoši lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu runa ir par vienu un to pašu pakalpojumu neatkarīgi no pārvaldītajiem fondiem.

14 Tā kā *BFMI* nav reģistrēta Apvienotajā Karalistē, *BlackRock* maksā PVN atbilstoši apgrieztās iekasēšanas mehānismam saskaņā ar PVN direktīvas 196. pantu.

15 Par laikposmu no 2010. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. janvārim *BlackRock* uzskatīja, ka īpašo ieguldījumu fondu pārvaldīšanai izmantotie pakalpojumi ir jāatbrīvo no PVN, piemērojot šīs direktīvas 135. panta 1. punkta g) apakšpunktu, līdz ar to tā samaksāja nodokli tikai par citu fondu pārvaldīšanai izmantotajiem pakalpojumiem, šo pakalpojumu vērtību aprēķinot proporcionāli fondu apmēram kopējā pārvaldīto fondu summā.

16 Nepiekrītot šai pieejai, nodokļu administrācija izdeva paziņojumu par piedziņu par šo laikposmu. *BlackRock* apstrīdēja šo paziņojumu *First-tier Tribunal (Tax Chamber)* (Administratīvā pirmās instances tiesa (Nodokļu palāta), Apvienotā Karaliste), kas tās prasību noraidīja.

17 *BlackRock* iesniedzējtiesā iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu.

18 Šajā pēdējā minētajā tiesā *BlackRock* apgalvoja, ka tās veiktā *Aladdin* izmantošana katrā ziņā ir jāatbrīvo no nodokļa attiecībā uz pārvaldīšanas pakalpojumiem, ko saņem kopēju ieguldījumu fondi, jo šo pakalpojumu vērtība varot tikt noteikta atkarībā no to daļas kopējā pārvaldīto fondu kopumā. Turpretī nodokļu administrācija apgalvo, ka visi pakalpojumi, ko *BlackRock* saņem, izmantojot *Aladdin* platformu, ir jāapliek ar nodokli, jo šī sabiedrība galvenokārt pārvalda fondus, kas nav kopīgi ieguldījumu fondi.

19 Šajos apstākļos *Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)* (Administratīvā virstiesa (Nodokļu un kanclera kompetences lietu palāta), Apvienotā Karaliste) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai gadījumā, ja trešā persona pakalpojumu sniedzēja sniedz fonda pārvaldītājam vienotu pakalpojumu [Direktīvas 2006/112] 135. panta 1. punkta g) apakšpunkta izpratnē un minētais fonda pārvaldītājs to izmanto, lai pārvaldītu gan kopējo ieguldījumu fondus, gan citus fondus, šis pants ir jāinterpretē tādējādi:

a) ka uz šo vienoto pakalpojumu ir jāattiecina vienota nodokļa likme, un, ja tas tā ir, kā ir jānosaka šī likme; vai arī

b) ka atlīdzība par šī vienotā pakalpojuma sniegšanu ir jāsadala, pamatojoties uz pārvaldīšanas pakalpojumu izmantošanu (piemēram, pamatojoties uz līdzekļu summām, kas attiecīgi tiek pārvaldītas kopēju ieguldījumu fondos un citos fondos), no nodokļa atbrīvojot vienu daļu no vienotā pakalpojuma, bet otru tā daļu apliekot ar nodokli?"

Par prejudiciālo jautājumu

20 Ar prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai PVN direktīvas 135. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka uz vienotu pārvaldības pakalpojumu sniegšanu, ko trešām personām pakalpojumu sniedzējām piederoša informātikas platforma sniedz fondu pārvaldības sabiedrībai, kas ietver gan kopīgus ieguldījumu fondus, gan citus fondus, attiecas šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums no PVN, un, ja atbilde ir apstiprinoša, kāda ir minētā atbrīvojuma piemērošanas kārtība.

21 Jāatgādina, kā tas izriet no pastāvīgās judikatūras, ka PVN direktīvas 135. panta 1. punktā paredzētie atbrīvojumi ir autonomi Savienības tiesību jēdzieni, kuru mērķis ir novērst atšķirības PVN režīma piemērošanā dažādās dalībvalstīs (spriedums, 2018. gada 25. jūlijs, *DPAS*, C-5/17, EU:C:2018:592, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).

22 Turklāt jēdzieni, kas tiek izmantoti, raksturojot PVN direktīvas 135. panta 1. punktā norādītos atbrīvojumus no nodokļa, ir jāinterpretē šauri, jo šie atbrīvojumi ir atkāpes no vispārējā principa, ka ar PVN apliek katru pakalpojumu, kuru nodokļu maksātājs sniedz par atlīdzību (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 19. decembris, *Mailat*, C-17/18, EU:C:2018:1038, 37. punkts). Līdz ar to, ja uz pakalpojumu sniegšanu neattiecas šajā direktīvā paredzētie atbrīvojumi no nodokļa, par šo pakalpojumu sniegšanu ir jāmaksā PVN atbilstoši šīs direktīvas 2. panta 1. punkta c) apakšpunktam (spriedums, 2019. gada 10. aprīlis, *PSM "K"*, C-214/18, EU:C:2019:301, 43. punkts).

23 Vispirms attiecībā uz jautājumu par to, vai pakalpojumi, ko *BFMI* sniedz *BlackRock*, izmantojot *Aladdin* platformu, ir jāuzskata par vienotu pakalpojumu, ir jāatgādina, kā tas izriet no pastāvīgās judikatūras, ka, lai gan katrs darījums PVN mērķiem parasti nav uzskatāms par atsevišķu un neatkarīgu, kā tas izriet no PVN direktīvas 1. panta 2. punkta otrās daļas, darījums, ko no saimnieciskā viedokļa veido viens pakalpojums, mākslīgi nav jāsadala, lai nesagrozītu PVN sistēmas darbību. Šī iemesla dēļ vienots pakalpojums ir gadījumā, ja divas vai vairākas sastāvdaļas vai darbības,

ko nodokļu maksātājs sniedz klientam, ir tik cieši saistītas, ka tās objektīvi veido vienotu, ekonomiski nedalāmu darījumu, kura sadalīšana būtu mākslīga (spriedums, 2018. gada 18. janvāris, *Stadion Amsterdam*, C-463/16, EU:C:2018:22, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Šajā gadījumā, kā ģenerāladvokāts ir norādījis savu secinājumu 51. punktā, no Tiesai, it īpaši tiesas sēdē, sniegtajām ziņām izriet, ka pamatlietā aplūkoto pakalpojumu sniegšanas vērtība no to saņēmēju viedokļa ir *Aladdin* informātikas platformas dažādo funkciju kombinēta izmantošana, tādējādi, šķiet, ka šī pakalpojumu sniegšana, neraugoties uz minētajiem saņēmējiem ir sniegto elementu un darbību daudzumu, ir jāuzskata par nedalāmu saimniecisku pakalpojumu.

25 Tomēr Tiesai, kurā ir celta prasība atbilstoši LESD 267. pantam, nav jākvalificē pamatlietas fakti, jo šāda kvalifikācija ir tikai valsts tiesas kompetencē. Tiesas loma aprobežojas ar to, ka tā šai valsts tiesai sniedz interpretāciju par Savienības tiesībām, kas ir noderīga lēmuma pieņemšanai strīdā, ko tā izskata (spriedumi, 2005. gada 13. oktobris, *Parking Brixen*, C-458/03, EU:C:2005:605, 32. punkts, un 2015. gada 21. maijs, *Kansaneläkelaitos*, C-269/14, nav publicēts, EU:C:2015:329, 25. punkts).

26 Šajā gadījumā no prejudiciālā jautājuma formulējuma izriet, ka iesniedzējtiesa pamatlietā aplūkoto pakalpojumu sniegšanu uzskata par "vienotu pakalpojumu".

27 Līdz ar to, lai sniegtu atbildi uz minēto prejudiciālo jautājumu, šis pakalpojums ir jāuzskata par vienotu pakalpojumu.

28 Pirmām kārtām, ir jāpievērš uzmanība tam, ka "vienota pakalpojuma" jēdziens Tiesas judikatūrā var ietvert divu veidu situācijas, kā to ir norādījis ģenerāladvokāts secinājumu 42. punktā.

29 Pirmkārt, vienots pakalpojums ir tad, ja viena vai vairākas sastāvdaļas veido galveno pakalpojumu, savukārt pārējās sastāvdaļas ir uzskatāmas par vienu vai vairākiem papildpakalpojumiem, uz kuriem attiecas tāds pats nodokļu režīms kā uz galveno pakalpojumu. It īpaši pakalpojums ir uzskatāms par galvenā pakalpojuma papildpakalpojumu, ja tas pats par sevi nav klienta mērķis, bet veids, kā visērtāk saņemt pakalpojumu sniedzēja galveno pakalpojumu (spriedumi, 1999. gada 25. februāris, *CPP*, C-349/96, EU:C:1999:93, 30. punkts, kā arī 2018. gada 18. janvāris, *Stadion Amsterdam*, C-463/16, EU:C:2018:22, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 Otrkārt, no vienotā pakalpojuma neatdalāmas sastāvdaļas var būt arī vienā līmenī, līdz ar to nevar uzskatīt, ka viena būtu galvenais pakalpojums un otra – papildpakalpojums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 19. jūlijs, *Deutsche Bank*, C-44/11, EU:C:2012:484, 27. punkts).

31 Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste uzskata, ka pamatlietā aplūkotajam pakalpojumam ir divas sastāvdaļas, no kurām papildpakalpojums ir pakalpojumu sniegšana kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldīšanai un galvenais pakalpojums – pakalpojumu sniegšana citu fondu pārvaldīšanai. Šī valsts no tā secina, ka papildu sastāvdaļai būtu jāpiemēro galvenās sastāvdaļas nodokļu režīms un tādējādi tā būtu jāapliek ar nodokli tāpat kā citu fondu pārvaldīšanas pakalpojumi, neizmantojot PVN direktīvas 135. panta 1. punkta g) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu.

32 Tomēr ir jānorāda, ka patiesībā Apvienotajai Karalistei neizdodas nošķirt pamatlietā aplūkotā pakalpojuma galveno sastāvdaļu un papildu sastāvdaļu, bet tā tikai nošķir divus izmantošanas veidus no visiem *Aladdin* platformas piedāvātajiem pakalpojumiem, no kuriem viens ir paredzēts kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldīšanai, otrs – citu fondu pārvaldīšanai.

33 Turklāt no iesniedzējtiesas lēmuma neizriet, ka tādas platformas kā pamatlietā aplūkotā sniegtā pakalpojuma ietvaros būtu iespējams nošķirt galvenos pakalpojumus un papildpakalpojumus. Tirgu analīzes, darbības kontroles, risku novērtēšanas, noteikumu ievērošanas kontroles un darījumu

īstenošanas pakalpojumi atbilst secīgiem posmiem, kas visi ir nepieciešami arī ieguldījumu darījumu īstenošanai labos apstākļos. Līdz ar to šāds pakalpojums ir uzskatāms par vienotu pakalpojumu, ko veido dažādas līdzvērtīgas nozīmes sastāvdaļas.

34 Turklāt Tiesa jau ir nospriedusi, ka portfeļa pārvaldīšanas pakalpojums ir vienots pakalpojums, ko veido analīzes un klienta ieguldītāja īpašuma uzraudzības pakalpojums un vērtspapīru pirkšanas un pārdošanas pakalpojums, kas gan viens, gan otrs ir nepieciešams kopējā pakalpojuma sniegšanai (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 19. jūlijs, *Deutsche Bank*, C-44/11, EU:C:2012:484, 26. un 27. punkts).

35 Otrām kārtām, no darījuma, kas ietver vairākas sastāvdaļas, kvalifikācijas par vienotu pakalpojumu kā tādas izriet, ka šim darījumam ir jāpiemēro viena un tā pati PVN likme. Dalībvalstīm atstātā iespēja uzlikt dažādām vienotu pakalpojumu veidojošām sastāvdaļām dažādas minētajām sastāvdaļām piemērojamas PVN likmes mākslīgi sadalītu šo pakalpojumu un riskētu izkropļot PVN sistēmas darbību (spriedums, 2018. gada 18. janvāris, *Stadion Amsterdam*, C-463/16, EU:C:2018:22, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).

36 Tomēr *BlackRock* apstrīd, ka šis vispārīgais noteikums būtu piemērojams pamatlietā. Šī sabiedrība uzskata, ka, lai gan minētā norma nepieļauj, ka dažādām vienota pakalpojuma sastāvdaļām tiek piemērots atšķirīgs nodokļu režīms, tas tomēr nav šķērslis tam, ka vienota pakalpojuma nodokļu režīms atšķiras atkarībā no tā izmantošanas. Atšķirīgu nodokļu režīmu atkarībā no pakalpojumu sniegšanas galamērķa Tiesa turklāt esot atzinusi 2017. gada 4. maija sprieduma Komisija/Luksemburga (C-274/15, EU:C:2017:333) 53. un 54. punktā.

37 Tomēr šis spriedums nav attiecināms uz pamatlietu.

38 Minētajā spriedumā Tiesa lēma par iebildumu par PVN direktīvas 132. panta 1. punkta f) apakšpunkta pārkāpumu. Saskaņā ar to no nodokļa ir atbrīvoti "pakalpojum[i], ko sniedz neatkarīgas personu grupas, kuru darbība ir atbrīvota no PVN vai attiecībā uz kuru darbību tās nav nodokļa maksātājas, lai sniegtu šo grupu dalībniekiem pakalpojumus, kas tieši nepieciešami to darbības veikšanai". Tātad tiesību normā ir noteikta tajā paredzētā atbrīvojuma no PVN piemērošanas joma atkarībā no attiecīgo pakalpojumu galamērķa. Tādējādi tajā ir paredzēta atšķirīga attieksme nodokļu jomā atkarībā no šī galamērķa, kā Tiesa ir nospriedusi iepriekš minētajā spriedumā.

39 Savukārt PVN direktīvas 135. panta 1. punkta g) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no nodokļa ir definēts vienīgi saistībā ar attiecīgā pakalpojuma raksturu, šajā gadījumā – kopēju ieguldījumu fondu pārvaldīšanas darījumiem. Tādējādi šīs tiesību normas formulējums neļauj nošķirt vienota pakalpojuma nodokļu režīmu atkarībā no tā izmantošanas veidiem.

40 No iepriekš minētā izriet, ka, piemērojot šī sprieduma 35. punktā atgādināto normu, tādam vienotam pakalpojumam kā pamatlietā ir jāpiemēro vienots nodokļu režīms.

41 Trešām kārtām, ir jāizvērtē, vai vienotais nodokļu režīms šādam pakalpojumam ir jānosaka atkarībā no pārvaldīto fondu vairākuma rakstura. Iesniedzējtiesa paredz iespēju, ka visi pakalpojumi, ko *BlackRock* saņem, izmantojot *Aladdin* platformu, tiek aplikti ar nodokli, jo šie pakalpojumi galvenokārt tiek izmantoti fondu, kas nav kopīgi ieguldījumu fondi, pārvaldīšanai. Savukārt saskaņā ar šo pašu loģiku, ja *BlackRock* lielākoties pārvaldītu kopīgu ieguldījumu fondus, visi pakalpojumi būtu jāatbrīvo no PVN.

42 Tomēr, no vienas puses, lai pamatotu šo risinājumu, nevar atsaukties uz judikatūru par kompleksiem pakalpojumiem, kuri ietver galveno sastāvdaļu, kas nosaka pakalpojuma aplikšanu ar nodokļiem, un papildu sastāvdaļu, kas nodokļu ziņā ir pielīdzināma galvenajai sastāvdaļai. Kā ir izklāstīts šī sprieduma 32. punktā, šajā gadījumā nav galvenā pakalpojuma kopā ar sekundāro pakalpojumu.

43 No otras puses, Tiesa ir nospriedusi attiecībā uz Padomes Sestās direktīvas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV 1977, L 145, 1. lpp.) 13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunktu, kura teksts bez būtiskiem grozījumiem ir pārņemts PVN direktīvas 135. panta 1. punkta g) apakšpunktā, ka kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldība šīs tiesību normas izpratnē ir definēta atbilstoši sniegto pakalpojumu raksturam, nevis atkarībā no pakalpojumu sniedzēja vai saņēmēja (spriedums, 2006. gada 4. maijs, *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 66. punkts).

44 Vienas likmes piemērošana atkarībā no, izmantojot tādu platformu kā *Aladdin*, sniegto pakalpojumu galvenā mērķa varētu novest pie tā, ka citiem fondiem tiek piešķirts kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldīšanai paredzētais atbrīvojums. Šādā gadījumā galvenais kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldītājs varētu saņemt pakalpojumu atbrīvojumu no nodokļa attiecībā uz visu savu fondu pārvaldīšanas darbību, tostarp attiecībā uz citiem fondiem, kas nav kopīgu ieguldījumu fondi.

45 Šādas sekas būtu pretrunā PVN direktīvas 135. panta 1. punkta g) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma – tāpat kā citu šajā pašā šī panta punktā paredzēto atbrīvojumu – interpretācijas šaurajam raksturam, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 22. punktā.

46 Līdz ar to tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, pakalpojumu sniegšanas nodokļu režīmu nevar noteikt atkarībā no to fondu rakstura, kurus galvenokārt pārvalda attiecīgā sabiedrība.

47 Ceturtām kārtām, jāatgādina – Tiesa ir nospriedusi, ka, lai trešās personas pārvaldītāja sniegtos pakalpojumus varētu kvalificēt par darījumiem, kas atbrīvoti no nodokļa šīs tiesību normas izpratnē, tiem, vispārīgi vērtējot, ir jāveido atsevišķs kopums, kas paredzēts, lai pildītu specifiskas un būtiskas kopēju ieguldījumu fondu pārvaldīšanas funkcijas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2006. gada 4. maijs, *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 70. un 71. punkts, kā arī 2013. gada 7. marts, *GfBk*, C-275/11, EU:C:2013:141, 21. punkts).

48 Šajā gadījumā pamatlietas puses ir vienisprātis par to, ka attiecīgais pakalpojums ir izveidots dažādu veidu ieguldījumu pārvaldīšanai un ka tas it īpaši var tikt vienādi izmantots gan kopīgu ieguldījumu fondu, gan citu fondu pārvaldīšanai. Tādējādi šo pakalpojumu nevar uzskatīt par specifisku kopīgu ieguldījumu fondu pārvaldīšanai.

49 Līdz ar to tāda pakalpojumu sniegšana kā pamatlietā aplūkotā neatbilst nosacījumiem, lai saņemtu PVN direktīvas 135. panta 1. punkta g) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa.

50 Šādu secinājumu neatspēko *BlackRock* arguments, kurš attiecas uz nodokļu neitralitātes principu un atbilstoši kuram tirgus dalībniekiem ir jādod iespēja izvēlēties organizācijas modeli, kas no saimnieciskā viedokļa tiem atbilst vislabāk, neradot risku, ka viņu darījumi tiks izslēgti no PVN direktīvas 135. panta 1. punkta g) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma no nodokļa piemērošanas jomas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 4. maijs, *Abbey National*, C-169/04, EU:C:2006:289, 68. punkts).

51 Tā kā nodokļu neitralitātes princips ir PVN direktīvas interpretācijas noteikums, nevis tiesību norma, kurai ir augstāks spēks nekā šīs direktīvas normām, atbrīvojuma no nodokļa piemērošanas jomu nevar atļaut paplašināt (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 19. jūlijs, *Deutsche Bank*, C-44/11, EU:C:2012:484, 45. punkts) un tā rezultātā PVN direktīvas 135. panta 1. punkta g) apakšpunktu padarīt piemērojamu tādam pakalpojumam, kāds tiek aplūkots pamatlietā, kas neatbilst tā nosacījumiem.

52 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz prejudiciālo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2006/112 135. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums neattiecas uz vienotu pārvaldības pakalpojumu, ko trešām personām pakalpojumu sniedzējām piederoša informātikas platforma sniedz ieguldījumu pārvaldības sabiedrībai, kura aptver gan kopīgus ieguldījumu fondus, gan citus fondus.

Par tiesāšanās izdevumiem

53 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 135. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā tiesību normā paredzētais atbrīvojums neattiecas uz vienotu pārvaldības pakalpojumu, ko trešām personām pakalpojumu sniedzējām piederoša informātikas platforma sniedz ieguldījumu pārvaldības sabiedrībai, kura aptver gan kopīgus ieguldījumu fondus, gan citus fondus.

[Paraksti]